

НОВОЗАВІТНІ ПРОРОКИ

«Дари є різноманітні, а Дух – той самий. І служіння різноманітні, а Господь той самий. І дії різноманітні, а Бог той самий, – Він робить усе в усіх..»

(1 Коринтян 12:4-6)

З часів Малахії минуло 400 років, і протягом цього часу серед Божого народу не лунав голос жодного пророка. Через цю тишу народ Ізраїлю визнав канон Святого Письма (тобто книги, що складають Старий Завіт) завершеним.

Однак Бог не мовчав довго. Коли настав час, Він послав нового пророка: Івана Хрестителя (Мт. 11:7–9). З того часу пророки знову з'явилися. Вони, серед іншого, були відповідальні за написання Нового Завіту.

Якими були обов'язки цих нових пророків і пророчиць? Хто вони були? Чи існували фальшиві пророки, як у часи Старого Завіту?

Ролі пророків у Новому Завіті

Пророки Нового Завіту:

Ісус, пророкований пророк.

Апостоли та пророки.

Пророчиці.

Співробітники Павла.

Лжепророки.

ФУНКЦІЇ ПРОРОКІВ У НОВОМУ ЗАВІТІ

“А хто пророкує, той промовляє до людей для збудування, втіхи і розради.” (1 Коринтян 14:3)

У Новому Завіті пророцтво подається як дар Святого Духа, який був щедро вилитий (Рим. 12:6). У одній церкві могло бути стільки пророків, що їм доводилося говорити по черзі (1 Кор. 14:29-31).

Які функції виконували ці пророки? (Об. 19:10; 1:1; Еф. 4:11–12; 1 Кор. 14:3; Дії 15:32).

Їхнє головне завдання полягало в тому, щоб вести людей до Ісуса

Свідчити про Ісуса

Вони розкривали події, які охоплювали навіть наші дні

Оголосити про майбутнє

Збудувати міцну церкву, яка витримає атаки ворога

Будувати

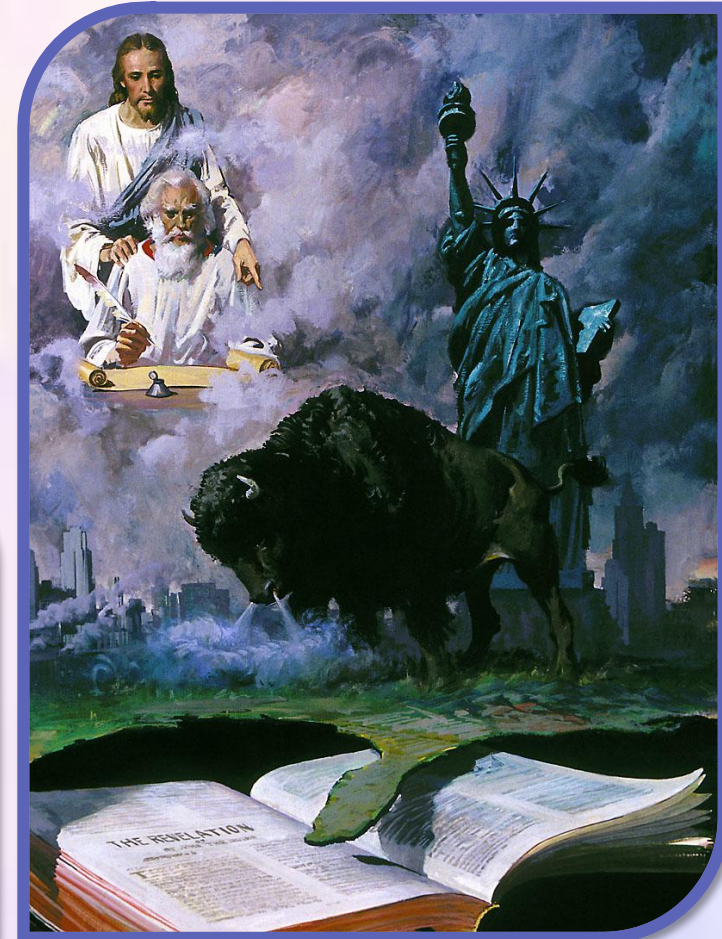
Викривати гріх, щоб люди могли покаятися

Закликати

Юду та Силу було відправлено до церков саме з цією метою

Втішати

ПРОРОКИ
НОВОГО
ЗАВІТУ

ІСУС, ПРОРОК, ПРО ЯКОГО ПРОРОКУВАЛИ

“Господь, ваш Бог, поставить вам пророка з-посеред вас, – з ваших братів, як мене. Його будете слухатись.” (Повторення Закону 18:15)

Сучасники вважали Ісуса пророком (Мт. 21:11; Мк. 6:15; Лк. 7:16; Ів. 6:14).

Він сам присвоїв собі цей титул (Мр. 6:4; Лк. 13:33).

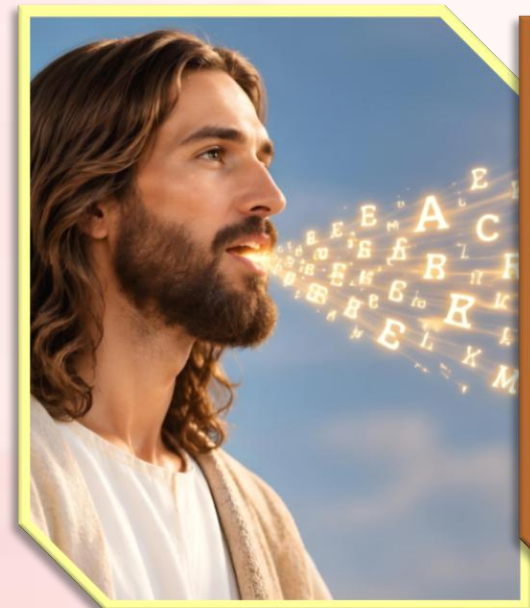
Петро зазначив, що Ісус був тим Пророком/Месією, про якого пророкували Мойсей та інші пророки (Втор. 18:15; Дії 3:18–26).

Але Ісус не написав Слово Боже, а сам є СЛОВО (Ів. 1:1).

Він не просто світло, «що світить у темряві», як це було з іншими пророками, а Він є САМЕ СВІТЛО (2 Пет. 1:19; Ів. 1:9; 8:12).

Його справа виходить за межі справи будь-якого пророка. Ісус — єдиний, хто може подарувати вічність усім нам завдяки своєму життю, смерті та воскресінню.

АПОСТОЛИ ТА ПРОРОКИ

“В інших поколіннях вона не була виявлена людським синам так, як ось тепер Духом відкрита святим апостолам і пророкам,” (Ефесянам 3:5)

Апостоли та пророки Нового Завіту мають спільні риси:

Це люди,
послані
Богом
(Лк. 11:49)

Вони отримують
дари для
керівництва
церквою
(1 Кор. 12:28–29;
Еф. 4:11–12)

Вони є
фундамен-
том Церкви
(Еф. 2:20)

Вони
отримують
одкровення
(Еф. 3:5)

Вони
радіють
справедли-
вості (Об.
18:20)

Коли про них згадують разом, апостоли згадуються раніше за пророків (за винятком Луки 11:49). Петро прирівнює апостолів до стародавніх пророків (2 Пет. 3:2).

Саме Ісус доручив апостолам бути свідками воскресіння (Ді. 10:40-41).

У Новому Завіті згадуються різні пророки, деяких із них — за іменем: Варнава (апостол), Симон, Луцій, Манаїл, Савл (апостол), Юда, Сила та Агав (Ді. 11:27; 13:1; 15:32; 19:6-7; 21:10).

ПРОРОЧИЦІ

“[Філіп євангеліст] Він мав чотирьох дочок – дівчат, які пророкували.” (Дії 21:9)

Єдина пророчиця, ім'я якої згадується в Новому Завіті, — це Анна, яка «розповідала про дитину [Ісуса] всім, хто чекав на спасіння в Єрусалимі» (Лк. 2:36–38).

Даром пророцтва були наділені також чотири дочки Філіпа, євангеліста (Ді. 21:8-9).

Крім того, пророцтво згадується як звичайний дар, притаманний як жінкам, так і чоловікам (1 Кор. 11:4-5).

Йоїл заздалегідь пророкував, що Святий Дух діятиме так, що сини, дочки, старі, молоді, раби та рабині будуть пророкувати (Йоїл 2:28-29).

СПІВРОБІТНИКИ ПАВЛА

"Це веління передаю тобі, сину Тимофію, згідно з пророцтвами, які раніше були дані про тебе, аби ти, згідно з ними, боровся доброю боротьбою," (1 Тимофія 1:18)

Окрім апостолів, пророків і пророчиць, згадуються деякі помічники Павла, які, подібно до Сили та Варнави, мали дар пророцтва:

ТИМОФІЙ

Його покликання до служіння було пророковано (1 Тим. 1:18). Він був співавтором разом із Павлом таких послань: 2-го до Коринтян (2 Кор. 1:1); до Филип'ян (Флп. 1:1); до Колоссян (Кол. 1:1); 1-го до Солунян (1 Сол. 1:1); 2-го до Солунян (2 Сол. 1:1); та до Філемона (Фил. 1:1).

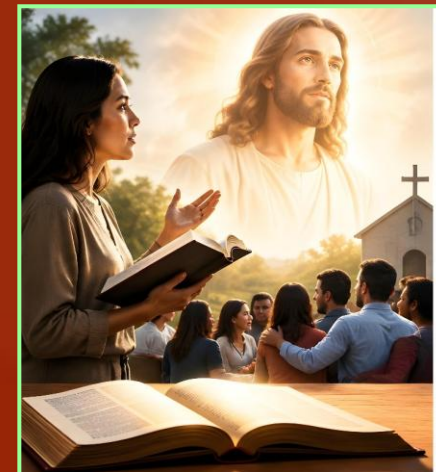
ТИТ

Він виконував різні функції пророка, такі як наставлення (2 Кор. 8:6); заохочення (Тит 2:6, 9, 15); та втіха (2 Кор. 7:13)

ФАЛЬШИВІ ПРОРОКИ

“Улюблені, не кожному духові вірте, але випробовуйте духів, чи від Бога вони, адже багато лжепророків з’явилося у світі.” (1-е послання Івана 4:1)

Ісус попередив, що з’являться фальшиві пророки, яких він назвав «хижими вовками» (Мт. 24:24; 7:15). Ці фальшиві пророки почали з’являтися вже в самій ранній церкві (1 Ів. 4:1).

Павло попередив пресвітерів Ефесу, що серед них з’являться «хижі вовки» (Ді. 20:29). Коринтянам він попередив про існування «фальшивих апостолів» (2 Кор. 11:13).

Справжнє пророцтво відповідає Слову Божому, вказує на Христа та зміцнює Церкву, тоді як фальшиві пророки пропагують вчення, що сіють розбрат, та дбають лише про власні інтереси.

Ми, віруючі, покликані перевіряти пророків і переконуватися, що всі їхні послання узгоджуються зі Святим Письмом і зосереджені на Христі.

Наша єдина захист проти фальшивих пророків (та проти злих сил, які ними керують) — це одягнутися в обладунки, які Бог нам дав (Еф. 6:10–18).

“Патріархи, пророки та апостоли говорили під натхненням Святого Духа і чітко заявляли, що говорять не власною силою і не від свого імені. Вони не бажали, щоб їм приписували будь-яку заслугу, аби ніхто не вважав їх творцями чогось, чим вони могли б пишатися. Вони ревно дбали про честь Бога, якому належить уся хвала. Вони заявляли, що їхні здібності та послання, які вони принесли, були дані їм як представникам Божої сили. Бог був їхньою владою та достатком.”

Е. Г. В. (Бути подібним до Ісуса, 30 липня)

ДОДАТОК: КЛЮЧОВІ ЕЛЕМЕНТИ СЛУЖІННЯ ЕЛЛЕН Г. ВАЙТ

Служіння Еллен Г. Уайт мало два основні напрямки: приводити людей до Ісуса та спрямовувати їхню увагу на Біблію.

ПЕРШИЙ НАПРЯМОК: ІСУС

Після з'їзду 1888 року, коли її запитали про теми, що обговорювалися, вона відповіла: «Останні 45 років я розповідаю про неповторну чарівність Христа» («Проповіді та бесіди», т. 1, с. 116).

ДРУГИЙ НАПРЯМОК: БІБЛІЯ

Елен ніколи не претендувала на те, щоб її твори мали більшу цінність, ніж Біблія, а завжди закликала перевіряти їх у світлі Біблії. Як посланниця Господа, вона вважала себе «меншим світлом», яке веде людей до «більшого світла» — Біблії (Вибрані послання, т. 3, с. 34).

